

Apendicele I la anexa I

**CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ PENTRU SIMPLIFICAREA ȘI
ARMONIZAREA REGIMURILOR VAMALE**

(modificată)

PREAMBUL

Părțile contractante la prezenta convenție, întocmită sub auspiciile Consiliului de Cooperare Vamală,

DEPUNÂND EFORTURI pentru a elimina diferențele dintre regimurile și practicile vamale ale părților contractante, care pot obstrucționa comerțul internațional și alte schimburi internaționale,

DORIND să aducă o contribuție eficientă la dezvoltarea comerțului și a acestor schimburi prin simplificarea și armonizarea regimurilor și a practicilor vamale și prin favorizarea cooperării internaționale,

CONSTATÂND că avantajele semnificative determinate de facilitarea comerțului internațional pot fi obținute fără a aduce atingere standardelor care reglementează în mod normal controlul vamal,

RECUNOSCÂND faptul că simplificarea și armonizarea vizate se pot realiza în special prin aplicarea principiilor expuse în continuare:

- punerea în aplicare a unor programe în vederea modernizării constante a regimurilor și practicilor vamale și a ameliorării eficienței și randamentului acestora;
- aplicarea regimurilor și practicilor vamale în mod previzibil, coerent și transparent;
- punerea la dispoziția părților interesate a tuturor informațiilor necesare privind acte cu putere de lege, norme administrative, regimurile și practicile vamale;
- adoptarea tehnicilor moderne, cum ar fi sistemele de management al riscurilor și controalele prin audit, precum și utilizarea pe scară cât mai largă a tehnologiei informației;
- cooperarea, dacă este cazul, cu celelalte autorități naționale, cu alte autorități vamale și cu mediile comerciale;
- punerea în aplicare a standardelor internaționale relevante;
- deschiderea, pentru părțile vătămate, a unor căi de recurs administrative și judiciare ușor accesibile,

CONVINSE de faptul că un instrument internațional care reia obiectivele și principiile de mai sus, pe care părțile contractante se angajează să le pună în aplicare, poate determina un grad înalt de simplificare și de armonizare a regimurilor și practicilor vamale, ceea ce constituie unul dintre scopurile principale ale Consiliului de Cooperare Vamală, aducând astfel o contribuție majoră la facilitarea comerțului internațional,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

CAPITOLUL I

DEFINIȚII

Articolul 1

În sensul prezentei convenții, se definesc următorii termeni:

- (a) „standard”: o dispoziție a cărei punere în aplicare se consideră a fi necesară pentru armonizarea și simplificarea regimurilor și practicilor vamale;
- (b) „standard tranzitoriu”: un standard din anexa generală, pentru care se acordă un termen mai lung de punere în aplicare;
- (c) „practică recomandată”: o dispoziție dintr-o anexă specifică, recunoscută ca fiind un progres în calea armonizării și simplificării regimurilor și practicilor vamale și a cărei aplicare pe scară cât mai largă este recomandată;

▼B

- (d) „legislație națională”: actele cu putere de lege, normele administrative și alte măsuri impuse de o autoritate competentă a unei părți contractante și aplicabile pe întregul teritoriu al părții contractante în cauză sau tratatele în vigoare care angajează partea respectivă;
- (e) „anexă generală”: totalitatea dispozițiilor aplicabile tuturor regimurilor și practicilor vamale menționate de prezenta convenție;
- (f) „anexă specifică”: o serie de dispoziții aplicabile unuia sau mai multor regimuri și practici vamale menționate de prezenta convenție;
- (g) „directive”: o serie de explicații ale dispozițiilor anexei generale, anexelor specifice și ale capitolelor acestora, care indică anumite linii de conduită ce pot fi urmate pentru aplicarea standardelor, standardelor tranzitorii și a practicilor recomandate și care precizează practicile recomandate, precum și exemple de facilități mai mari recomandate;
- (h) „comitet tehnic permanent”: comitetul tehnic permanent al Consiliului;
- (i) „Consiliu”: organizația înființată prin Convenția de instituire a unui Consiliu de Cooperare Vamală, încheiată la Bruxelles la 15 decembrie 1950;
- (j) „uniune vamală sau economică”: o uniune constituită și formată din statele care au competența de a adopta propriile reglementări obligatorii pentru aceste state în domeniile vizate de prezenta convenție și de a decide, conform procedurilor lor interne, semnarea sau ratificarea prezentei convenții sau aderarea la aceasta.

CAPITOLUL II

SFERA DE APLICARE ȘI STRUCTURA

Sfera de aplicare a convenției

Articolul 2

Fiecare parte contractantă se angajează să promoveze simplificarea și armonizarea regimurilor vamale și, în acest scop, să se conformeze, în condițiile prevăzute de prezenta convenție, standardelor, standardelor tranzitorii și practicilor recomandate care fac obiectul anexelor la prezenta convenție. Cu toate acestea, fiecare parte contractantă poate acorda facilități mai mari decât cele prevăzute în convenție, iar fiecărei părți contractante i se recomandă să acorde astfel de facilități în cea mai mare măsură posibilă.

Articolul 3

Dispozițiile prezentei convenții nu aduc atingere aplicării legislației naționale în ceea ce privește interdicțiile sau restricțiile privind mărfurile supuse unui control vamal.

Structura convenției

Articolul 4

- (1) Convenția conține un cuprins, o anexă generală și anexe specifice.
- (2) Anexa generală și fiecare anexă specifică la prezenta convenție sunt formate din capitole care constituie o subdiviziune a anexei și conțin:
 - (a) definiții și
 - (b) standarde, dintre care unele, cuprinse în anexa generală, sunt tranzitorii.
- (3) Fiecare anexă specifică conține, de asemenea, practici recomandate.
- (4) Fiecare anexă este însoțită de directive ale căror texte nu sunt obligatorii pentru părțile contractante.

▼B*Articolul 5*

În sensul prezentei convenții, anexele specifice și capitolele acestora în vigoare pentru o parte contractantă se consideră ca făcând parte integrantă din convenție și, în ceea ce privește partea contractantă vizată, orice trimitere la convenție se consideră ca făcând trimitere, de asemenea, la aceste anexe și capitole.

CAPITOLUL III

ADMINISTRAREA CONVENȚIEI

Comitetul de gestionare

Articolul 6

(1) Se instituie un Comitet de gestionare pentru a examina punerea în aplicare a prezentei convenții și a studia orice măsură care are scopul de a asigura o interpretare și o aplicare uniformă a acesteia, precum și orice modificare propusă.

(2) Părțile contractante sunt membre ale Comitetului de gestionare.

(3) Administrația competentă a oricărei entități care, în sensul articolului 8, îndeplinește condițiile necesare pentru a deveni parte contractantă la prezenta convenție sau a oricărui membru al Organizației Mondiale a Comerțului poate asista la ședințele Comitetului de gestionare în calitate de observator. Statutul și drepturile acestor observatori sunt definite printr-o decizie a Consiliului. Drepturile menționate anterior nu se pot exercita înainte de intrarea în vigoare a deciziei.

(4) Comitetul de gestionare poate invita reprezentanți ai organizațiilor internaționale, guvernamentale și neguvernamentale să asiste la ședințele Comitetului de gestionare în calitate de observatori.

(5) Comitetul de gestionare:

(a) recomandă părților contractante:

(i) modificările care trebuie aduse corpului prezentei convenții;

(ii) modificările care trebuie aduse anexei generale, anexelor specifice și capitolelor acestora, adăugarea unor capitole noi la anexa generală și

(iii) adăugarea de noi anexe specifice și de noi capitole la anexele specifice;

(b) poate decide să modifice practicile recomandate sau să includă noi practici recomandate în anexele specifice sau capitolele acestora, în conformitate cu articolul 16;

(c) planifică punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei convenții în conformitate cu articolul 13 alineatul (4);

(d) efectuează revizuirii și actualizări ale directivelor;

(e) ia în considerare orice altă problemă care este supusă atenției sale în legătură cu prezenta convenție;

(f) informează comitetul tehnic permanent și Consiliul cu privire la deciziile sale.

(6) Administrațiile competente ale părților contractante comunică secretarului general al Consiliului propunerile menționate la prezentul articol alineatul (5) literele (a), (b), (c) sau (d) și motivele care le justifică, precum și cererile de înscriere a punctelor pe ordinea de zi a ședințelor Comitetului de gestionare. Secretarul general al Consiliului aduce propunerile de modificări la cunoștința administrațiilor competente ale părților contractante și a observatorilor menționați în prezentul articol alineatele (2), (3) și (4).

(7) Comitetul de gestionare se reunește cel puțin o dată pe an. Comitetul își alege anual președintele și vicepreședintele. Secretarul general al Consiliului distribuie invitația și proiectul de ordine de zi administrațiilor competente ale părților contractante și observatorilor menționați la prezentul articol alineatele (2), (3) și (4) cu cel puțin șase săptămâni înainte de ședința Comitetului de gestionare.

▼B

(8) În cazul în care o decizie nu se poate lua prin consens, problemele înaintate Comitetului de gestionare se supun votului părților contractante prezente. Propunerile făcute în conformitate cu alineatul (5) literele (a), (b) sau (c) din prezentul articol se aprobă cu o majoritate de două treimi din voturile exprimate. Comitetul de gestionare decide asupra tuturor celorlalte probleme cu majoritatea voturilor exprimate.

(9) În cazul aplicării articolului 8 alineatul (5) din prezenta convenție, uniunile vamale sau economice care sunt părți contractante dispun, în caz de vot, doar de un număr de voturi egal cu numărul total de voturi care pot fi acordate membrilor acestora care sunt părți contractante.

(10) Comitetul de gestionare adoptă un raport înainte de închiderea ședinței. Acest raport se transmite Consiliului, precum și părților contractante și observatorilor menționați la alineatele (2), (3) și (4).

(11) În absența dispozițiilor specifice la prezentul articol, se aplică regulamentul de procedură al Consiliului, cu excepția cazului în care Comitetul de gestionare decide altfel.

Articolul 7

În sensul votului din cadrul Comitetului de gestionare, se votează separat pe fiecare anexă specifică și fiecare capitol al unei anexe specifice.

- (a) Fiecare parte contractantă are competența de a vota cu privire la aspecte legate de interpretarea, aplicarea și modificarea cuprinsului și anexeii generale ale convenției.
- (b) În ceea ce privește problemele referitoare la o anexă specifică sau la un capitol al unei anexe specifice deja în vigoare, au competența de a vota numai părțile contractante care au acceptat anexa în cauză sau capitolul în cauză.
- (c) Fiecare parte contractantă are competența de a vota cu privire la proiecte de noi anexe specifice sau de noi capitole ale unei anexe specifice.

CAPITOLUL IV

PARTEA CONTRACTANTĂ**Ratificarea convenției***Articolul 8*

(1) Orice membru al Consiliului sau orice membru al Organizației Națiunilor Unite sau al instituțiilor sale specializate poate deveni parte contractantă la prezenta convenție:

- (a) semnând-o, fără rezerva ratificării;
- (b) depunând un instrument de ratificare după semnarea sub rezerva ratificării sau
- (c) aderând la aceasta.

(2) Prezenta convenție este deschisă pentru semnare de către membrii menționați la alineatul (1) din prezentul articol până la 30 iunie 1974 la sediul Consiliului, la Bruxelles. După această dată, ea va fi deschisă pentru aderarea acestor membri.

(3) Fiecare parte contractantă precizează, în momentul semnării sau ratificării prezentei convenții sau al aderării la aceasta, anexa sau anexele specifice sau capitolele acestora pe care le acceptă. Fiecare parte contractantă poate notifica ulterior depozitarul cu privire la acceptarea uneia sau mai multor alte anexe specifice sau capitole ale acestora.

(4) Părțile contractante care acceptă o nouă anexă specifică sau un nou capitol al unei anexe specifice notifică acest fapt depozitarului, în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

(5) (a) Orice uniune vamală sau economică poate deveni, în conformitate cu dispozițiile alineatelor (1), (2) și (3) din prezentul articol, parte

▼B

contractantă la prezenta convenție. Ea informează depozitarul cu privire la competența sa în raport cu domeniile vizate de prezenta convenție. Ea informează, de asemenea, depozitarul cu privire la orice modificare semnificativă adusă sferei sale de competență.

- (b) Uniunile vamale sau economice părți contractante la prezenta convenție exercită, pentru problemele ce țin de competența lor, în nume propriu, drepturile și se achită de responsabilitățile pe care le conferă prezenta convenție membrilor acestor uniuni care sunt părți contractante la prezenta convenție. În asemenea cazuri, membrii acestor uniuni nu au competența de a exercita individual aceste drepturi, inclusiv dreptul la vot.

Articolul 9

(1) Orice parte contractantă care ratifică prezenta convenție sau aderă la aceasta este angajată prin modificările aduse prezentei convenții, inclusiv la anexa generală, intrate în vigoare la data depunerii instrumentului său de ratificare sau de aderare.

(2) Orice parte contractantă care acceptă o anexă specifică sau un capitol al acesteia este angajată prin modificările aduse standardelor prevăzute în anexa specifică vizată sau în capitolul vizat, intrate în vigoare la data la care partea contractantă notifică acceptarea depozitarului. Orice parte contractantă care acceptă o anexă specifică sau un capitol din aceasta este angajată de modificările aduse practicilor recomandate prevăzute în anexa specifică sau capitolul în cauză, care au intrat în vigoare la data la care partea contractantă notifică acceptarea depozitarului, cu excepția cazului în care aceasta formulează rezerve, în conformitate cu articolul 12 din prezenta convenție, cu privire la una sau mai multe din practicile recomandate.

Aplicarea convenției*Articolul 10*

(1) Orice parte contractantă poate, în momentul semnării fără rezerva ratificării, al ratificării sau al aderării sau ulterior, să notifice depozitarului că prezenta convenție se extinde asupra tuturor sau asupra anumitor teritorii ale căror relații internaționale se află în răspunderea sa. Această notificare intră în vigoare la trei luni de la data primirii de către depozitar. Cu toate acestea, convenția nu se poate aplica teritoriilor desemnate în notificare înainte să fi intrat în vigoare pentru partea contractantă în cauză.

(2) Orice parte contractantă care a notificat, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, faptul că prezenta convenție se extinde asupra unui teritoriu ale cărui relații internaționale se află în responsabilitatea sa, poate notifica depozitarului, în condițiile prevăzute la articolul 19 din prezenta convenție, că teritoriul în cauză va înceta să aplice convenția.

Articolul 11

În sensul aplicării prezentei convenții, uniunile vamale și economice care sunt părți contractante notifică secretarului general al Consiliului teritoriile care intră în componența uniunii vamale sau economice, iar aceste teritorii trebuie considerate ca fiind un singur teritoriu.

Acceptarea dispozițiilor și formularea rezervelor*Articolul 12*

(1) Anexa generală angajează fiecare parte contractantă.

(2) O parte contractantă poate accepta una sau mai multe anexe specifice sau doar unul sau mai multe capitole dintr-o anexă specifică. O parte contractantă care acceptă o anexă specifică sau unul sau mai multe capitole din aceasta se angajează să respecte toate standardele cuprinse în anexa sau capitolele menționate. O parte contractantă care acceptă o anexă specifică sau unul sau

▼B

mai multe capitole din aceasta se angajează să respecte toate practicile recomandate cuprinse în anexa sau capitolele menționate, cu excepția cazului în care partea contractantă notifică depozitarului, în momentul acceptării sau ulterior, practica sau practicile recomandate pentru care formulează rezerve, indicând diferențele care există între dispozițiile din legislația națională și cele prevăzute în practica sau practicile recomandate în cauză. Orice parte contractantă care a formulat rezerve poate să le retragă în orice moment, total sau parțial, prin notificarea depozitarului, indicând data la care rezervele au fost retrase.

(3) Fiecare parte contractantă care este angajată în temeiul unei anexe specifice sau a unuia sau mai multor capitole din aceasta examinează posibilitatea de a renunța la rezervele formulate cu privire la practicile recomandate în conformitate cu alineatul (2) și notifică secretarului general al Consiliului rezultatele acestei examinări la sfârșitul fiecărei perioade de trei ani începând cu intrarea în vigoare a prezentei convenții pentru partea contractantă vizată, precizând care sunt dispozițiile din legislația națională care se opun, în opinia sa, retragerii rezervelor formulate.

Punerea în aplicare a dispozițiilor

Articolul 13

(1) Fiecare parte contractantă pune în aplicare standardele din anexa generală, precum și anexele specifice sau capitolele din acestea pe care le-a acceptat, în termen de treizeci și șase de luni de la intrarea în vigoare a acestor anexe sau capitole pentru acea parte contractantă.

(2) Fiecare parte contractantă pune în aplicare standardele tranzitorii din anexa generală în termen de șaiszeci de luni de la intrarea în vigoare a anexei generale pentru acea parte contractantă.

(3) Fiecare parte contractantă pune în aplicare practicile recomandate din anexele specifice sau din capitolele acestora pe care le-a acceptat, în termen de treizeci și șase de luni de la intrarea în vigoare a anexelor specifice sau a capitolelor pentru acea parte contractantă, cu excepția cazului în care s-au emis rezerve cu privire la una sau mai multe din aceste practici recomandate.

(4) (a) În cazul în care perioada prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezentul articol s-ar putea dovedi, în practică, insuficientă pentru o parte contractantă care dorește să pună în aplicare dispozițiile anexei generale, partea contractantă în cauză poate, înainte de sfârșitul perioadei menționate la alineatul (1) sau (2) din prezentul articol, să solicite Comitetului de gestionare prelungirea acestei perioade. În momentul depunerii cererii sale, partea contractantă indică dispoziția sau dispozițiile din anexa generală pentru care se solicită prelungirea termenului, precizând motivele acestei cereri.

(b) În cazuri excepționale, Comitetul de gestionare poate decide să acorde prelungirea solicitată. Orice decizie a Comitetului de gestionare de a acorda prelungirea va conține o descriere a circumstanțelor excepționale care au motivat decizia sa, iar acest termen nu va depăși în nici un caz un an. La expirarea termenului acordat, partea contractantă informează depozitarul cu privire la intrarea în vigoare a dispozițiilor pentru care s-a acordat prelungirea.

Soluționarea litigiilor

Articolul 14

(1) Orice litigiu între două sau mai multe părți contractante în ceea ce privește interpretarea sau aplicarea prezentei convenții se soluționează, în măsura în care este posibil, pe calea negocierii directe între părțile vizate.

(2) Orice litigiu care nu se soluționează pe calea negocierilor directe este înaintat de către părțile contractante în cauză Comitetului de gestionare care îl examinează și formulează recomandări în vederea soluționării litigiului.

(3) Părțile contractante în cauză pot conveni în prealabil să accepte recomandările Comitetului de gestionare și să le considere ca fiind obligatorii.

Modificări la convenție

Articolul 15

(1) Textul oricărei modificări recomandate părților contractante de către Comitetul de gestionare în conformitate cu articolul 6 alineatul (5) litera (a) punctele (i) și (ii) este comunicat de către secretarul general al Consiliului tuturor părților contractante și membrilor Consiliului care nu sunt părți contractante.

(2) Modificările aduse cuprinsului convenției intră în vigoare pentru toate părțile contractante la douăsprezece luni de la depunerea instrumentelor de acceptare de către părțile contractante prezente la ședința Comitetului de gestionare în cadrul căreia s-au recomandat modificările, cu condiția ca nici una dintre părțile contractante să nu fi formulat obiecții în termen de 12 luni de la data comunicării acestor modificări.

(3) Orice modificare recomandată în anexa generală, în anexele specifice și în capitolele acestora se consideră ca fiind acceptată la șase luni de la data comunicării recomandării de modificare părților contractante, cu excepția cazului în care:

- (a) s-a formulat o obiecție de către o parte contractantă sau, în cazul unei anexe specifice sau al unui capitol, de către o parte contractantă care este angajată în temeiul anexei specifice sau a capitolului în cauză sau
- (b) o parte contractantă informează secretarul general al Consiliului că, deși are intenția să accepte modificarea recomandată, condițiile necesare acestei acceptări nu sunt încă îndeplinite.

(4) Atât timp cât o parte contractantă care a adresat comunicarea prevăzută la alineatul (3) litera (b) din prezentul articol nu și-a notificat acceptarea Secretarului general al Consiliului, ea poate, în termen de optsprezece luni de la expirarea termenului de șase luni prevăzut la alineatul (3) din prezentul articol, să prezinte o obiecție la modificarea recomandată.

(5) În cazul în care se notifică o obiecție la modificarea recomandată în condițiile prevăzute la alineatele (3) litera (a) sau (4) din prezentul articol, se consideră că modificarea nu a fost acceptată și că nu este aplicabilă.

(6) În cazul în care o parte contractantă a adresat o comunicare în sensul alineatului (3) litera (b) din prezentul articol, se consideră că modificarea a fost acceptată la cea mai apropiată dintre următoarele date:

- (a) data la care toate părțile contractante care au adresat o astfel de comunicare au notificat secretarului general al Consiliului acceptarea modificării recomandate, această dată fiind, cu toate acestea, amânată până la expirarea termenului de șase luni menționat la alineatul (3) din prezentul articol, dacă toate acceptările au fost notificate anterior acestei expirări;
- (b) data expirării termenului de 18 luni menționat la alineatul (4) din prezentul articol.

(7) Orice modificare considerată acceptată, privind anexa generală sau anexele specifice și capitolele acestora, intră în vigoare la șase luni de la data la care s-a considerat acceptată sau, dacă modificarea recomandată are un termen de intrare în vigoare diferit, la expirarea acestui termen, după data la care a fost considerată acceptată.

(8) Secretarul general al Consiliului notifică părților contractante la prezenta convenție, cât mai curând posibil, orice obiecție la modificarea recomandată, formulată în conformitate cu alineatul (3) litera (a) din prezentul articol, precum și orice comunicare adresată în conformitate cu alineatul (3) litera (b). El comunică ulterior părților contractante dacă partea sau părțile contractante care au adresat o astfel de comunicare ridică obiecții față de modificarea recomandată sau dacă o acceptă.

Articolul 16

(1) Indiferent de procedura de modificare prevăzută la articolul 15 din prezenta convenție, Comitetul de gestionare poate, în conformitate cu articolul 6, să decidă modificarea oricărei practici recomandate dintr-o anexă specifică sau dintr-un capitol al acesteia sau introducerea de noi practici recomandate. Secretarul general al Consiliului invită fiecare parte contractantă să ia parte la deliberările Comitetului de gestionare. Secretarul general al Consiliului comunică textul oricărei modificări sau al oricărei practici noi recomandate,

▼B

adoptat în acest fel, părților contractante și membrilor Consiliului care nu sunt părți contractante la prezenta convenție.

(2) Orice modificare sau adăugare de noi practici recomandate care a făcut obiectul unei decizii în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol intră în vigoare la șase luni de la efectuarea comunicării de către secretarul general al Consiliului. Se consideră că fiecare parte contractantă care este angajată în temeiul unei anexe specifice sau al unui capitol al unei anexe specifice care face obiectul acestor modificări sau adăugări de noi practici recomandate a acceptat modificările sau noile practici recomandate, cu excepția cazului în care formulează rezerve în condițiile prevăzute la articolul 12 din prezenta convenție.

Durata aderării*Articolul 17*

(1) Prezenta convenție se încheie pe o durată nelimitată. Cu toate acestea, orice parte contractantă poate să o denunțe în orice moment după data intrării în vigoare prevăzută la articolul 18 din prezenta convenție.

(2) Denunțarea se notifică printr-un instrument scris depus la depozitar.

(3) Denunțarea intră în vigoare la șase luni de la primirea de către depozitar a instrumentului de denunțare.

(4) Dispozițiile alineatelor (2) și (3) din prezentul articol se aplică, de asemenea, în ceea ce privește anexele specifice sau capitolele acestora, cu privire la care orice parte contractantă își poate retrage acceptarea în orice moment după data intrării lor în vigoare.

(5) Se va considera că orice parte contractantă care își retrage acceptarea față de anexa generală denunță convenția. În acest caz, dispozițiile alineatelor (2) și (3) se aplică în egală măsură.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE**Intrarea în vigoare a convenției***Articolul 18*

(1) Prezenta convenție intră în vigoare la trei luni de la data la care cele cinci entități menționate la articolul 8 alineatele (1) și (5) au semnat prezenta convenție fără rezerva ratificării sau și-au depus instrumentul de ratificare sau de aderare.

(2) Prezenta convenție intră în vigoare pentru orice parte contractantă la trei luni după ce aceasta a devenit parte contractantă în conformitate cu dispozițiile articolului 8.

(3) Anexele specifice la prezenta convenție sau capitolele lor intră în vigoare la trei luni după ce au fost acceptate de către cinci părți contractante.

(4) După intrarea în vigoare a unei anexe specifice sau a unui capitol al acesteia în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, anexa specifică sau capitolul în cauză intră în vigoare pentru orice parte contractantă la trei luni de la notificarea acceptării de către partea contractantă. Cu toate acestea, anexele specifice sau capitolele nu intră în vigoare pentru o parte contractantă decât dacă însăși convenția intră în vigoare pentru partea contractantă în cauză.

Depozitarul convenției*Articolul 19*

(1) Prezenta convenție, toate semnăturile sub sau fără rezerva ratificării și toate instrumentele de ratificare sau de aderare se depun la secretarul general al Consiliului.

▼B

- (2) Depozitarul:
- (a) primește textele originale ale prezentei convenții și asigură păstrarea lor;
 - (b) face copii certificate pentru conformitate ale textelor originale ale prezentei convenții și le transmite părților contractante, membrilor Consiliului care nu sunt părți contractante și secretarului general al Organizației Națiunilor Unite;
 - (c) primește toate semnăturile sub sau fără rezerva ratificării, ratificările sau aderările la prezenta convenție, primește și asigură păstrarea tuturor instrumentelor, notificărilor și comunicărilor referitoare la prezenta convenție;
 - (d) examinează dacă semnătura sau orice instrument, notificare sau comunicare referitoare la prezenta convenție sunt formulate în mod corespunzător și, după caz, aduce problema în atenția părții contractante în cauză;
 - (e) notifică părților contractante, membrilor Consiliului care nu sunt părți contractante și secretarului general al Organizației Națiunilor Unite:
 - semnăturile, ratificările, aderările și acceptările anexelor și capitolelor menționate la articolul 8 din prezenta convenție;
 - noile capitole din anexa generală și noile anexe specifice sau noile capitole ale acestora pe care Comitetul de gestionare decide să le recomande în vederea includerii în prezenta convenție;
 - data la care prezenta convenție, anexa generală și fiecare anexă specifică sau capitol al acesteia intră în vigoare în conformitate cu articolul 18 din prezenta convenție;
 - notificările primite în conformitate cu articolele 8, 10, 11, 12 și 13 din prezenta convenție;
 - retragerea acceptării anexelor/capitolelor de către părțile contractante;
 - denunțările primite în conformitate cu articolul 17 din prezenta convenție și
 - modificările acceptate în conformitate cu articolul 15 din prezenta convenție, precum și data intrării lor în vigoare.
- (3) În cazul în care apare o divergență între o parte contractantă și depozitar, în ceea ce privește îndeplinirea funcțiilor acestuia din urmă, depozitarul sau partea contractantă în cauză trebuie să aducă problema în atenția celorlalte părți contractante și a semnatarilor sau, după caz, Comitetului de gestionare sau Consiliului.

Înregistrarea și textele autentice*Articolul 20*

În conformitate cu articolul 102 din Carta Organizației Națiunilor Unite, prezenta convenție va fi înregistrată la Secretariatul Organizației Națiunilor Unite la cererea secretarului general al Consiliului.

▼B*Apendicele II la anexa I***ANEXA GENERALĂ**

CUPRINS

Capitolul 1:	Principii generale
Capitolul 2:	Definiții
Capitolul 3:	Formalități de vămuire și alte formalități vamale
Capitolul 4:	Drepturi și taxe
	A. Lichidarea, recuperarea și plata drepturilor și taxelor
	B. Plata reportată a drepturilor și taxelor
	C. Rambursarea drepturilor și taxelor
Capitolul 5:	Garanția
Capitolul 6:	Controlul vamal
Capitolul 7:	Aplicarea tehnologiei informației
Capitolul 8:	Relații între administrația vamală și terți
Capitolul 9:	Informații și decizii comunicate prin administrația vamală
	A. Informații de interes general
	B. Informații specifice
	C. Decizii
Capitolul 10:	Recursul în domeniul vamal
	A. Dreptul la recurs
	B. Formele și motivele recursului
	C. Examinarea recursului

CAPITOLUL 1

PRINCIPII GENERALE

1.1. Standard

Definițiile, standardele și standardele tranzitorii din prezenta anexă se aplică regimurilor și practicilor vamale reglementate de aceasta și, în măsura în care sunt aplicabile, regimurilor și practicilor reglementate de anexele specifice.

1.2. Standard

Condițiile și formalitățile vamale care trebuie îndeplinite în temeiul regimurilor și practicilor reglementate de prezenta anexă și de anexele specifice sunt definite în legislația națională și sunt cât mai simple cu putință.

1.3. Standard

Administrația vamală instituie și întreține oficial relații de consultare cu sectorul comerțului pentru a consolida cooperarea și a facilita participarea, stabilind, în funcție de dispozițiile naționale și de acordurile internaționale, metodele de lucru cele mai eficiente.

CAPITOLUL 2

DEFINIȚII

În sensul anexelor la prezenta convenție, se definesc următorii termeni:

F1./E21.	„Asistență reciprocă administrativă”: măsurile luate de o administrație vamală în contul unei alte administrații vamale sau în colaborare cu aceasta, în vederea aplicării corecte a legislației vamale și a prevenirii, anchetării și eliminării infracțiunilor vamale;
F2./E11.	„Birou vamal”: unitate administrativă competentă pentru îndeplinirea formalităților vamale, precum și sediile și alte amplasamente aprobate în acest scop de către autoritățile competente;
F3./E7.	„Control vamal”: totalitatea măsurilor luate de administrația vamală pentru asigurarea aplicării legislației vamale;
F4./E3.	„Control prin audit”: măsuri care permit administrației vamale să se asigure de exactitatea și autenticitatea declarațiilor, examinând registrele, sistemele contabile și datele comerciale relevante deținute de persoanele în cauză;
F5./E15.	„Scadență”: dată la care plata drepturilor și taxelor devine exigibilă;
F6./E13.	„Decizie”: actul special prin care administrația vamală soluționează o problemă legată de legislația vamală;
F7./E14.	„Declarant”: orice persoană care face o declarație de mărfuri sau în numele căreia se face o astfel de declarație;
F8./E19.	„Declarație de mărfuri”: actul întocmit în forma indicată de administrația vamală, prin care persoanele în cauză indică regimul vamal sub care trebuie plasate mărfurile și comunică elementele a căror declarație este solicitată de administrația vamală pentru aplicarea acestui regim;
F9./E5.	„Vămuire”: îndeplinirea formalităților vamale necesare pentru a oferi mărfurile spre consum, pentru exportul lor sau pentru a le plasa sub un alt regim vamal;
F10./E6.	„Administrație vamală”: serviciile administrative care răspund de aplicarea legislației vamale și perceperea de drepturi și taxe și care răspund, de asemenea, de aplicarea altor acte cu putere de lege și norme administrative legate de importul, exportul, transportul sau depozitarea mărfurilor;
F11./E8.	„Drepturi vamale”: drepturi înscrise în Tariful Vamal și care se aplică mărfurilor care intră pe teritoriul vamal sau ies de pe acesta;
F12./E16.	„Drepturi și taxe”: drepturile și taxele de import sau drepturile și taxele de export sau ambele;
F13./E18.	„Drepturi și taxe laexport”: drepturile vamale și orice alte drepturi, taxe sau impuneri diverse care se percep la export sau cu ocazia exportului de mărfuri, cu excepția impunerilor a căror sumă se limitează la costul aproximativ al serviciilor prestate sau care se percep de către administrația vamală în contul unei alte autorități naționale;

▼ **B**

F14./E20.	„Drepturi și taxe laimport”: drepturile vamale și orice alte drepturi, taxe sau impuneri diverse care se percep la import sau cu ocazia importului de mărfuri, cu excepția impunerilor a căror sumă se limitează la costul aproximativ al serviciilor prestate sau care se percep de către administrația vamală în contul unei alte autorități naționale;
F15./E4.	„Examinarea declarației de mărfuri”: operațiunile efectuate de administrația vamală pentru a se asigura că declarația de mărfuri este întocmită corect și că documentele justificative solicitate îndeplinesc condițiile cerute;
F16./E9.	„Formalități vamale”: totalitatea operațiunilor care trebuie efectuate de către persoanele în cauză și de către administrația vamală pentru respectarea legislației vamale;
F17./E26.	„Garanție”: ceea ce asigură, la solicitarea administrației vamale, îndeplinirea unei obligații față de aceasta. Garanția se consideră „globală” dacă asigură îndeplinirea obligațiilor rezultate din mai multe operațiuni;
F18./E10.	„Legislație vamală”: totalitatea cerințelor și normelor administrative privind importul, exportul, transportul și depozitarea mărfurilor pe care administrația vamală are obligația expresă de a le aplica și totalitatea reglementărilor adoptate eventual de administrația vamală în temeiul competențelor conferite de lege;
F19./E2.	„Stabilirea drepturilor și taxelor”: determinarea sumei drepturilor și taxelor care trebuie percepute;
F20./E24.	„Acordarea liberului de vamă”: actul prin care administrația vamală permite părților în cauză să dispună de mărfurile care fac obiectul unei vămuiri;
F21./E22.	„Omisiune”: situația în care administrația vamală nu acționează sau nu ia, într-un termen rezonabil, măsurile care îi sunt impuse de legislația vamală pentru soluționarea unei probleme cu privire la care a fost sesizată în repetate rânduri;
F22./E23.	„Persoană”: o persoană fizică sau juridică, cu excepția cazului în care contextul indică altfel;
F23./E1.	„Recurs”: actul prin care o persoană vizată direct care se consideră prejudiciată de o decizie sau de o omisiune a administrației vamale se prezintă în fața unei autorități competente;
F24./E25.	„Rambursare”: restituirea, totală sau parțială, a drepturilor și taxelor achitate pentru mărfuri și scutirea, totală sau parțială, de drepturi și taxe, în cazul în care acestea nu au fost achitate;
F25./E12.	„Teritoriu vamal”: teritoriul pe care se aplică legislația vamală a unei părți contractante;
F26./E27.	„Terț”: orice persoană care, acționând în contul unei alte persoane, tratează direct cu administrația vamală în ceea ce privește importul, exportul, transportul sau depozitarea mărfurilor;
F27./E17.	„Verificarea mărfurilor”: operațiune prin care administrația vamală întreprinde o examinare fizică a mărfurilor pentru a se asigura că natura, originea, starea, cantitatea și valoarea lor sunt conforme cu datele din declarația de mărfuri.

CAPITOLUL 3

FORMALITĂȚI DE VĂMUIRE ȘI ALTE FORMALITĂȚI VAMALE**Birourile vamale competente**

3.1. Standard

Administrația vamală desemnează birourile vamale în care mărfurile pot fi prezentate sau vămuite. Ea determină competența și localizarea acestor birouri vamale și fixează zilele și orele de deschidere, ținând seama, în special, de nevoile comerțului.

3.2. Standard

La cererea persoanei în cauză, din motive considerate valabile de către administrația vamală, aceasta din urmă își îndeplinește funcțiile care îi revin în temeiul

▼B

unui regim sau al unei practici vamale, în afara orelor de deschidere fixate de administrație sau în alt loc decât biroul vamal, în măsura resurselor disponibile. Eventualele taxe pe care le percepe administrația vamală se limitează la costul aproximativ al serviciilor prestate.

3.3. Standard

În cazul în care birourile vamale sunt situate în același punct de trecere a unei frontiere comune, administrațiile vamale în cauză își armonizează orele de deschidere, precum și competențele acestor birouri.

3.4. Standard tranzitoriu

La punctele de trecere a frontierelor comune, administrațiile vamale în cauză efectuează, ori de câte ori este posibil, controale comune.

3.5. Standard tranzitoriu

În cazul în care administrația vamală dorește să stabilească un nou birou vamal sau să transforme un birou existent într-un punct de trecere comun, ea colaborează, ori de câte ori este posibil, cu administrația vamală vecină, în vederea stabilirii unui birou vamal juxtapus care să permită facilitarea controalelor comune.

Declarantul(a) *Persoanele care pot acționa în calitate de declarant*

3.6. Standard

Legislația națională prevede condițiile în care o persoană este autorizată să acționeze în calitate de declarant.

3.7. Standard

Orice persoană care are dreptul să dispună de mărfuri poate acționa în calitate de declarant.

(b) *Responsabilitatea declarantului*

3.8. Standard

Declarantul are responsabilitatea față de administrația vamală să furnizeze informații exacte în declarația de mărfuri și de plată a drepturilor și taxelor.

(c) *Drepturile declarantului*

3.9. Standard

Înainte de depunerea declarației de mărfuri și în condițiile stabilite de administrația vamală, declarantul este autorizat:

(a) să examineze mărfurile și

(b) să recolteze eşantioane.

3.10. Standard

Administrația vamală nu cere ca eşantioanele a căror recoltare este autorizată sub controlul său să figureze într-o declarație de mărfuri distinctă, cu condiția ca eşantioanele în cauză să fie indicate în declarația de mărfuri referitoare la lotul de mărfuri din care sunt originare.

Declarația de mărfuri(a) *Formatul și conținutul declarației de mărfuri*

3.11. Standard

Conținutul declarației de mărfuri este stabilit de administrația vamală. Declarațiile de mărfuri redactate pe hârtie trebuie să fie conforme cu formatul-cadru al Organizației Națiunilor Unite.

În cazul unei proceduri de vămuire informatizate, formatul declarației de mărfuri depuse pe cale electronică trebuie stabilit în conformitate cu standardele internaționale care reglementează transmiterea electronică a datelor, în conformitate cu indicațiile din recomandările Consiliului de Cooperare Vamală privind tehnologia informației.

▼B

3.12. Standard

Administrația vamală trebuie să își limiteze cerințele, în ceea ce privește informațiile care trebuie furnizate în declarația de mărfuri, la informațiile considerate indispensabile pentru a permite stabilirea și perceperea drepturilor și taxelor, întocmirea statisticilor și aplicarea legislației vamale.

3.13. Standard

Declarantul care, din motive considerate valabile de către administrația vamală, nu dispune de toate informațiile necesare pentru a întocmi o declarație de mărfuri, este autorizat să depună o declarație de mărfuri provizorie sau incompletă, cu condiția ca aceasta să conțină elementele considerate necesare de către administrația vamală, iar declarantul să se angajeze să completeze declarația de mărfuri într-un termen stabilit.

3.14. Standard

Înregistrarea de către administrația vamală a unei declarații de mărfuri provizorii sau incomplete nu determină aplicarea unui tratament tarifar diferit de cel care ar fi fost aplicat mărfurilor dacă s-ar fi depus direct o declarație de mărfuri completă și exactă.

Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri nu se amână cu condiția să se fi furnizat garanția eventual solicitată pentru a asigura recuperarea drepturilor și taxelor exigibile.

3.15. Standard

Administrația vamală solicită depunerea declarației de mărfuri în original și numărul minim de exemplare suplimentare necesare.

(b) Documentele justificative în sprijinul declarației de mărfuri

3.16. Standard

În sprijinul declarației de mărfuri, administrația vamală solicită doar documentele indispensabile pentru a permite controlul operațiunii și pentru a se asigura că s-au respectat toate cerințele referitoare la aplicarea legislației vamale.

3.17. Standard

În cazul în care anumite documente justificative nu pot fi prezentate la depunerea declarației de mărfuri din motive considerate valabile de către administrația vamală, aceasta din urmă autorizează întocmirea documentelor vizate într-un termen stabilit.

3.18. Standard tranzitoriu

Administrația vamală permite depunerea documentelor justificative pe cale electronică.

3.19. Standard

Administrația vamală solicită o traducere a informațiilor cuprinse în documentele justificative numai dacă acest lucru se dovedește a fi necesar pentru a permite procesarea declarației de mărfuri.

Depunerea, înregistrarea și examinarea declarației de mărfuri

3.20. Standard

Administrația vamală permite depunerea declarației de mărfuri în toate birourile desemnate.

3.21. Standard tranzitoriu

Administrația vamală permite depunerea declarației de mărfuri pe cale electronică.

3.22. Standard

Declarația de mărfuri trebuie depusă în timpul programului stabilit de administrația vamală.

3.23. Standard

În cazul în care legislația națională prevede ca declarația de mărfuri să fie depusă într-un termen stabilit, ea fixează acest termen în așa fel încât să permită decla-

▼B

rantului să completeze declarația de mărfuri și să obțină documentele justificative solicitate.

3.24. Standard

La cererea declarantului și din motive considerate valabile de către administrația vamală, aceasta din urmă prelungește termenul stabilit pentru depunerea declarației de mărfuri.

3.25. Standard

Legislația națională prevede condițiile de depunere și de înregistrare sau de examinare a declarației de mărfuri și a documentelor justificative înainte de sosirea mărfurilor.

3.26. Standard

În cazul în care administrația vamală nu poate înregistra declarația de mărfuri, ea prezintă declarantului motivele refuzului.

3.27. Standard

Administrația vamală permite declarantului să rectifice declarația de mărfuri care a fost depusă, cu condiția ca, în momentul depunerii cererii, să nu fi început examinarea declarației de mărfuri sau verificarea mărfurilor.

3.28. Standard tranzitoriu

Administrația vamală permite declarantului să rectifice declarația de mărfuri dacă el solicită acest lucru după începerea examinării declarației de mărfuri, dacă administrația vamală consideră că motivele invocate de declarant sunt valabile.

3.29. Standard tranzitoriu

Declarantul poate să-și retragă declarația de mărfuri și să solicite aplicarea unui alt regim vamal, cu condiția ca cererea să fie depusă la administrația vamală înainte de acordarea liberului de vamă, iar motivele invocate să fie considerate valabile de către administrația vamală.

3.30. Standard

Examinarea declarației de mărfuri se efectuează în momentul înregistrării sau în cel mai scurt timp după înregistrare.

3.31. Standard

Administrația vamală își limitează operațiunile de examinare a declarației de mărfuri la cele pe care le consideră indispensabile pentru a asigura aplicarea legislației vamale.

Proceduri speciale pentru persoanele autorizate

3.32. Standard tranzitoriu

În cazul persoanelor autorizate care îndeplinesc anumite criterii stabilite de administrația vamală, datorită, în special, faptului că au antecedente satisfăcătoare în domeniul vamal și utilizează un sistem eficient de gestiune a registrelor lor comerciale, administrația vamală prevede:

- acordarea liberului de vamă pentru mărfuri pe baza unui număr minim de informații necesare pentru a identifica mărfurile și a permite întocmirea ulterioară a declarației definitive de bunuri;
- vămuirea mărfurilor la sediul declarantului sau în orice alt loc autorizat de administrația vamală;
- și, în plus, în măsura posibilităților, alte proceduri speciale precum:
 - depunerea unei singure declarații de mărfuri pentru toate importurile sau exporturile efectuate într-o perioadă determinată, în cazul în care aceste operațiuni sunt realizate în mod frecvent de aceeași persoană;
 - posibilitatea pentru persoanele autorizate de a stabili ele însele drepturile și taxele folosind propriile registre comerciale, consultate, după caz, de către administrația vamală pentru a se asigura de conformitatea cu celelalte cerințe vamale;
 - depunerea declarației de mărfuri prin intermediul unei mențiuni în registrele persoanei autorizate, care se completează ulterior cu o declarație de mărfuri suplimentară.

Verificarea mărfurilor

(a) *Termenul pentru verificarea mărfurilor*

3.33. Standard

În cazul în care administrația vamală decide să supună mărfurile declarate unei verificări, aceasta are loc în cel mai scurt timp după înregistrarea declarației de mărfuri.

3.34. Standard

La planificarea verificărilor mărfurilor, se acordă prioritate verificării animalelor vii și mărfurilor perisabile și a altor mărfuri al căror caracter urgent este acceptat de administrația vamală.

3.35. Standard tranzitoriu

În cazul în care mărfurile trebuie supuse unui control efectuat de către alte autorități competente în același timp cu o verificare prevăzută de administrația vamală, aceasta din urmă ia măsurile necesare pentru o efectuare coordonată și, dacă este posibil, simultană a controalelor.

(b) *Prezența declarantului la verificarea mărfurilor*

3.36. Standard

Administrația vamală ia în considerare cererile declarantului care dorește să fie prezent sau să fie reprezentat la verificarea mărfurilor. Aceste cereri se acceptă, în afara cazurilor excepționale.

3.37. Standard

În cazul în care administrația vamală consideră necesar, ea solicită declarantului să asiste la verificarea mărfurilor sau să trimită un reprezentant, pentru a furniza administrației vamale asistența necesară pentru a facilita această verificare.

(c) *Recoltarea de eșantioane de către administrația vamală*

3.38. Standard

Recoltarea de eșantioane se limitează la cazurile în care administrația vamală consideră că această operațiune este necesară pentru a stabili descrierea tarifară sau valoarea mărfurilor declarate sau pentru a asigura aplicarea altor dispoziții ale legislației naționale. Cantitățile din mărfuri care se recoltează în calitate de eșantioane trebuie reduse la minimum.

Erori

3.39. Standard

Administrația vamală nu aplică penalizări mari în caz de erori dacă se constată, în beneficiul său, că aceste erori au fost comise de bună credință, fără intenție de fraudă sau neglijență gravă. Dacă se consideră necesar pentru evitarea oricărei recidive, administrația vamală poate aplica o penalizare care nu va fi totuși prea mare în raport cu scopul urmărit.

Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri

3.40. Standard

Liberul de vamă se acordă pentru mărfurile declarate de îndată ce administrația vamală a finalizat verificarea sau a luat decizia de a nu le supune unei verificări, cu condiția:

- să nu se fi constatat vreo infracțiune;
- să fi fost prezentate licența de import sau de export sau celelalte documente necesare;
- să fi fost prezentate toate autorizațiile referitoare la regimul în cauză și
- să fi fost plătite toate drepturile și taxele sau să fi fost luate în considerare toate măsurile necesare pentru a asigura recuperarea lor.

▼B

3.41. Standard

În cazul în care administrația vamală s-a asigurat că toate formalitățile de vămuire vor fi îndeplinite ulterior de către declarant, ea acordă liber de vamă, cu condiția ca declarantul să prezinte un document comercial sau administrativ acceptabil pentru administrația vamală și care să conțină principalele date referitoare la lotul vizat, precum și o garanție, dacă este cazul, pentru a asigura recuperarea drepturilor și taxelor exigibile.

3.42. Standard

În cazul în care administrația vamală decide că mărfurile necesită o analiză a eșantioanelor în laborator, o documentare tehnică detaliată sau avizul experților, ea acordă liber de vamă pentru mărfuri înainte să cunoască rezultatele acestei verificări, cu condiția să fi fost depusă garanția cerută în caz de necesitate, după ce s-a asigurat că mărfurile nu fac obiectul vreunei interdicții sau restricții.

3.43. Standard

Dacă s-a constatat o infracțiune, administrația vamală acordă liberul de vamă fără să aștepte rezolvarea acțiunii administrative sau judiciare cu condiția ca mărfurile să nu fie pasibile de confiscare sau susceptibile să fie prezentate ca probe materiale într-o fază ulterioară a procedurii, iar declarantul achită toate drepturile și taxele și furnizează o garanție pentru a asigura recuperarea tuturor drepturilor și taxelor suplimentare exigibile, precum și a oricărei penalități de care ar putea fi pasibil.

Abandonarea sau distrugerea mărfurilor

3.44. Standard

În cazul în care mărfurile nu au obținut încă liberul de vamă pentru introducerea pe piață sau au fost plasate sub un alt regim vamal și nu s-a constatat nici o infracțiune, persoana în cauză este scutită de plata drepturilor și taxelor sau trebuie să poată obține rambursarea lor:

- în cazul în care, la cererea sa și în conformitate cu decizia administrației vamale, aceste mărfuri au fost abandonate în favoarea bugetului statului sau distruse sau tratate astfel încât să își piardă orice valoare comercială, sub controlul administrației vamale. Orice cheltuieli determinate de aceste operațiuni trebuie suportate de persoana în cauză;
- în cazul în care aceste mărfuri sunt distruse sau pierdute iremediabil ca urmare a unui accident sau a unui caz de forță majoră, cu condiția ca această distrugere sau această pierdere să fie constatată în beneficiul administrației vamale;
- în cazul în care o parte din mărfuri lipsește din motive care țin de natura lor, cu condiția ca această lipsă să fie constatată în beneficiul administrației vamale.

Deșeurile și resturile care rezultă, după caz, din distrugere se supun, în caz de introducere pe piață sau export, drepturilor și taxelor care li s-ar aplica acestor deșeuri și resturi dacă ar fi importate sau exportate în această stare.

3.45. Standard tranzitoriu

În cazul în care administrația vamală recurge la vânzarea mărfurilor care nu au fost declarate în termenul stabilit sau pentru care nu s-a putut acorda liberul de vamă, fără să se fi constatat vreo infracțiune, veniturile din vânzare se rambursează, după deducerea tuturor drepturilor și taxelor aplicabile, precum și a tuturor cheltuielilor și costurilor generate, persoanelor în drept sau, dacă acest lucru nu este posibil, se păstrează la dispoziția acestora pe o perioadă determinată.

CAPITOLUL 4**DREPTURI ȘI TAXE****A. Stabilirea, recuperarea și plata drepturilor și taxelor**

4.1. Standard

Legislația națională definește condițiile în care sunt exigibile drepturile și taxele.

▼B

4.2. Standard

Termenul acordat pentru stabilirea drepturilor și taxelor exigibile este precizat în legislația națională. Stabilirea se efectuează în cel mai scurt timp după depunerea declarației de mărfuri sau din momentul în care drepturile și taxele devin exigibile.

4.3. Standard

Elementele care servesc drept bază pentru stabilirea drepturilor și taxelor și condițiile în care trebuie determinate acestea sunt prevăzute în legislația națională.

4.4. Standard

Valoarea drepturilor și taxelor este prevăzută în publicațiile oficiale.

4.5. Standard

Legislația națională prevede momentul care trebuie luat în considerare pentru determinarea sumei drepturilor și taxelor.

4.6. Standard

Legislația națională desemnează modalitățile de plată care pot fi utilizate pentru plata drepturilor și taxelor.

4.7. Standard

Legislația națională precizează persoana sau persoanele care răspund de plata drepturilor și taxelor.

4.8. Standard

Legislația națională determină data scadenței, precum și locul unde trebuie efectuată plata.

4.9. Standard

În cazul în care legislația națională precizează că data scadenței poate fi fixată după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, această dată trebuie stabilită la cel puțin zece zile după acordarea liberului de vamă. Nu se percepe nicio dobândă pentru perioada scursă între data acordării liberului de vamă și data scadenței.

4.10. Standard

Legislația națională stabilește termenul în care administrația vamală poate continua recuperarea drepturilor și taxelor care nu au fost plătite la data scadenței.

4.11. Standard

Legislația națională stabilește rata dobânzii pentru întârziere și condițiile în care se aplică aceasta în cazul în care drepturile și taxele nu au fost plătite la data scadenței.

4.12. Standard

În cazul în care drepturile și taxele au fost plătite, inițiatorului plății i se eliberează o chitanță care constituie dovada plății, cu excepția cazului în care plata este dovedită în alt mod.

4.13. Standard tranzitoriu

Legislația națională stabilește o valoare minimă sau o sumă minimă a drepturilor și taxelor sau ambele, sub care nu se percepe nici un drept sau taxă.

4.14. Standard

În cazul în care administrația vamală constată că erorile comise la întocmirea declarației de mărfuri sau la stabilirea drepturilor și taxelor vor determina sau au determinat perceperea sau recuperarea unei sume de drepturi și taxe mai mică decât cea care este exigibilă legal, ea rectifică erorile și inițiază recuperarea sumei neplătite. Cu toate acestea, în cazul în care suma vizată este mai mică decât suma minimă prevăzută de legislația națională, administrația vamală nu întreprinde nicio acțiune pentru perceperea sau recuperarea acesteia.

▼B**B. Plata reportată a drepturilor și taxelor**

4.15. Standard

În cazul în care legislația națională prevede plata reportată a drepturilor și taxelor, ea precizează condițiile în care se acordă această facilitate.

4.16. Standard

Posibilitatea de a efectua plăți eșalonate se acordă, în măsura posibilităților, fără a percepe dobânzi.

4.17. Standard

Termenul acordat pentru plata reportată a drepturilor și taxelor este de cel puțin paisprezece zile.

C. Rambursarea drepturilor și taxelor

4.18. Standard

Rambursarea se efectuează în cazul în care se constată că plata excedentară a drepturilor și taxelor rezultă dintr-o eroare comisă la stabilirea valorii drepturilor și taxelor.

4.19. Standard

Rambursarea se efectuează pentru mărfurile importate sau exportate în cazul cărora se constată, în momentul importului sau exportului, că au prezentat defecte sau au fost, din orice alt motiv, neconforme cu caracteristicile prevăzute și care se returnează furnizorului sau unei alte persoane desemnate de furnizor, cu condiția ca:

- mărfurile să fie reexportate într-un termen rezonabil, fără să fi făcut obiectul vreunei prelucrări sau reparații și fără să fi fost utilizate în țara de import;
- mărfurile să fie reimportate într-un termen rezonabil, fără să fi făcut obiectul vreunei prelucrări sau reparații și fără să fi fost utilizate în țara în care au fost exportate.

Cu toate acestea, utilizarea mărfurilor nu interzice rambursarea atunci când aceasta a fost indispensabilă pentru constatarea defectelor mărfurilor sau a altui motiv pentru reexportarea sau reimportarea lor.

În loc să fie reexportate sau reimportate, mărfurile pot fi abandonate, în conformitate cu decizia administrației vamale, în favoarea bugetului statului sau distruse sau tratate astfel încât să își piardă orice valoare comercială sub controlul administrației vamale. Abandonul sau distrugerea în cauză nu trebuie să genereze cheltuieli pentru bugetul statului.

4.20. Standard tranzitoriu

În cazul în care administrația vamală permite ca mărfurile care au fost inițial declarate pentru un regim vamal cu plata drepturilor și taxelor să fie plasate sub un alt regim vamal, rambursarea se efectuează pentru drepturile și taxele care depășesc suma datorată în cadrul noului regim.

4.21. Standard

Decizia privind cererea de rambursare se ia și se notifică în scris persoanei în cauză în cel mai scurt termen, iar rambursarea sumei excedentare se face de îndată ce elementele cererii au fost verificate.

4.22. Standard

În cazul în care administrația vamală constată că suma excedentară rezultă dintr-o eroare comisă de către administrația vamală la stabilirea valorii drepturilor și taxelor, rambursarea se efectuează în mod prioritar.

4.23. Standard

În cazul în care se stabilesc termene după care nu se mai acceptă cereri de rambursare, aceste termene trebuie să fie suficient de extinse pentru a ține seama de circumstanțele speciale pentru diferite cazuri în care se poate acorda rambursarea drepturilor și taxelor.

▼B

4.24. Standard

Rambursarea nu se acordă în cazul în care suma în cauză este mai mică decât suma minimă stabilită de legislația națională.

CAPITOLUL 5

GARANȚIA

5.1. Standard

Legislația națională prevede cazurile în care se solicită o garanție și determină modul în care trebuie constituită această garanție.

5.2. Standard

Administrația vamală determină valoarea garanției.

5.3. Standard

Orice persoană care are obligația de a constitui o garanție trebuie să poată alege una dintre formele de garanție propuse, cu condiția ca aceasta să fie acceptată de administrația vamală.

5.4. Standard

În cazul în care legislația națională permite acest lucru, administrația vamală nu solicită constituirea unei garanții dacă este convinsă de faptul că persoana în cauză își va respecta toate obligațiile pe care le are față de ea.

5.5. Standard

În cazul în care se solicită constituirea unei garanții pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care decurg dintr-un regim vamal, administrația vamală acceptă o garanție globală, în special din partea oricărui declarant care declară cu regularitate mărfuri în diferite birouri de pe teritoriul vamal.

5.6. Standard

În cazul în care se solicită constituirea unei garanții, suma acestei garanții este cea mai mică cu putință și, în ceea ce privește plata drepturilor și taxelor, nu depășește suma eventual exigibilă.

5.7. Standard

În cazul în care s-a constituit o garanție, eliberarea acesteia se efectuează în cel mai scurt timp posibil după ce administrația vamală a estimat că obligațiile care au impus constituirea garanției au fost îndeplinite în mod corespunzător.

CAPITOLUL 6

CONTROLUL VAMAL

6.1. Standard

Toate mărfurile, inclusiv mijloacele de transport, care se introduc pe teritoriul vamal sau părăsesc acest teritoriu sunt supuse unui control vamal, indiferent dacă sunt pasibile sau nu de plata unor drepturi și taxe.

6.2. Standard

Controalele vamale se limitează la un minim necesar pentru a asigura aplicarea legislației vamale.

6.3. Standard

Pentru aplicarea controalelor vamale, administrația vamală recurge la managementul riscurilor.

6.4. Standard

Administrația vamală recurge la analiza riscurilor pentru a desemna persoanele și mărfurile care trebuie examinate, inclusiv mijloacele de transport, precum și amploarea acestei verificări.

6.5. Standard

Administrația vamală adoptă, în sprijinul managementului riscurilor, o strategie care constă în măsurarea nivelului de aplicare a legii.

▼B

6.6. Standard

Sistemul de control vamal include controalele prin audit.

6.7. Standard

Administrația vamală caută să coopereze cu alte administrații vamale și să încheie acorduri de asistență reciprocă administrativă pentru a ameliora controalele vamale.

6.8. Standard

Administrația vamală caută să coopereze cu sectorul comerțului și să încheie protocoale de acord pentru a ameliora controalele vamale.

6.9. Standard tranzitoriu

Administrația vamală apelează, în măsura posibilităților, la tehnologia informației și la comerțul electronic pentru a ameliora controalele vamale.

6.10. Standard

Administrația vamală evaluează sistemele comerciale ale întreprinderilor care au incidentă asupra operațiunilor vamale pentru a se asigura că sistemele vizate sunt conforme cu cerințele vamale.

CAPITOLUL 7

APLICAREA TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI

7.1. Standard

Administrația vamală utilizează tehnologia informației în sprijinul operațiunilor vamale dacă aceasta este eficientă și rentabilă atât pentru administrația vamală, cât și pentru sectorul comerțului. Administrația vamală stabilește condițiile de aplicare a acestora.

7.2. Standard

În cazul în care administrația vamală adoptă sisteme informatizate, ea utilizează standardele relevante în acest sens, acceptate la scară internațională.

7.3. Standard

Tehnologia informației se adoptă în colaborare cu toate părțile vizate direct, în măsura în care este posibil.

7.4. Standard

Toate actele legislative naționale noi sau revizuite prevăd:

- metode de comerț electronic ca soluție alternativă la documentele care trebuie întocmite pe hârtie;
- metode de autentificare electronică, precum și metode de autentificare pe hârtie;
- dreptul administrației vamale de a deține informații pentru nevoile sale proprii și, după caz, de a face schimb de astfel de informații cu alte administrații vamale și cu orice altă parte autorizată în condițiile prevăzute de lege, prin intermediul tehnicilor de comerț electronic.

CAPITOLUL 8

RELAȚIILE ÎNTRE ADMINISTRAȚIA VAMALĂ ȘI TERȚI

8.1. Standard

Persoanele în cauză au posibilitatea să comunice cu administrația vamală, fie direct, fie prin intermediul unui terț desemnat să acționeze în numele lor.

8.2. Standard

Legislația națională precizează condițiile în care o persoană poate acționa în numele unei alte persoane în relațiile acestea cu administrația vamală și prevede, în special, responsabilitățile terților față de administrația vamală în ceea ce privește plata drepturilor și taxelor și eventualele nereguli.

▼B

8.3. Standard

Operațiunile vamale pe care persoana în cauză decide să le efectueze în nume propriu nu fac obiectul unui tratament mai puțin favorabil și nu sunt supuse unor condiții mai riguroase decât operațiunile care sunt efectuate de un terț în numele persoanei în cauză.

8.4. Standard

Orice persoană desemnată în calitate de terț are aceleași drepturi, în ceea ce privește operațiunile de efectuat cu administrația vamală, ca și persoana care a desemnat-o.

8.5. Standard

Administrația vamală prevede participarea terților la consultările oficiale pe care le are cu sectorul comerțului.

8.6. Standard

Administrația vamală precizează circumstanțele în care nu este dispusă să trateze cu un terț.

8.7. Standard

Administrația vamală notifică în scris terților orice decizie de a nu trata cu aceștia.

CAPITOLUL 9

INFORMAȚIILE ȘI DECIZIILE COMUNICATE DE ADMINISTRAȚIA VAMALĂ**A. Informații de interes general**

9.1. Standard

Administrația vamală procedează astfel încât orice persoană interesată să poată obține fără dificultate orice informație utilă de interes general privind legislația vamală.

9.2. Standard

În cazul în care informațiile deja difuzate trebuie modificate din cauza unor modificări aduse legislației vamale sau dispozițiilor sau cerințelor administrative, administrația vamală aduce noile informații la cunoștința publicului într-un termen rezonabil înainte de intrarea lor în vigoare pentru ca persoanele interesate să poată ține seama de acestea, cu excepția cazului în care publicarea lor anticipată nu este permisă.

9.3. Standard

Administrația vamală utilizează tehnologia informației pentru a ameliora comunicarea informațiilor.

B. Informații specifice

9.4. Standard

La cererea persoanei în cauză, administrația vamală furnizează, în modul cel mai rapid și mai exact posibil, informații cu privire la aspecte speciale aduse în atenție de persoana în cauză care se referă la legislația vamală.

9.5. Standard

Administrația vamală furnizează nu numai informații solicitate în mod expres, ci și orice altă informație relevantă pe care o consideră utilă pentru a fi adusă la cunoștința persoanei interesate.

9.6. Standard

În cazul în care administrația vamală furnizează informații, ea are grijă să nu divulge niciun element al informației cu caracter privat sau confidențial care să afecteze administrația vamală sau persoane terțe, cu excepția cazului în care o astfel de divulgare este solicitată sau permisă de legislația națională.

9.7. Standard

În cazul în care administrația vamală nu este în măsură să furnizeze informații gratuit, remunerația cerută se limitează la costul aproximativ al serviciilor prestate.

▼B**C. Decizii**

9.8. Standard

La cererea scrisă a persoanei interesate, administrația vamală își comunică decizia în scris, în termenele stabilite de legislația națională. În cazul în care această decizie este defavorabilă persoanei interesate, aceasta este informată cu privire la motivele deciziei și posibilitățile de înaintare a unui recurs.

9.9. Standard

Administrația vamală comunică deciziile obligatorii la cererea persoanelor interesate, cu condiția să dispună de toate informațiile pe care le consideră necesare.

CAPITOLUL 10

RECURSUL ÎN DOMENIUL VAMAL**A. Dreptul la recurs**

10.1. Standard

Legislația națională prevede un drept la recurs în domeniul vamal.

10.2. Standard

Orice persoană vizată direct de o decizie sau o omisiune a administrației vamale are dreptul la recurs.

10.3. Standard

Persoana interesată direct de o decizie sau o omisiune a administrației vamale este informată, după ce înaintat o cerere în acest sens către administrația vamală, cu privire la motivele care au stat la baza deciziei sau a omisiunii în termenele stabilite de legislația națională. Ea poate decide să înainteze sau nu recurs în acel moment.

10.4. Standard

Legislația națională prevede dreptul de a înainta primul recurs la administrația vamală.

10.5. Standard

În cazul în care recursul înaintat la administrația vamală este respins, solicitantul are dreptul de a înainta un nou recurs în fața unei autorități independente de administrația vamală.

10.6. Standard

În ultimă instanță, solicitantul are dreptul la recurs în fața unei instanțe judecătorești.

B. Forma și motivele recursului

10.7. Standard

Recursul se înaintează în scris; el este motivat.

10.8. Standard

Se stabilește un termen de recurs împotriva unei decizii a administrației vamale, iar acest termen trebuie să fie suficient pentru a permite solicitantului să analizeze decizia contestată și să pregătească recursul.

10.9. Standard

În cazul în care se înaintează un recurs la administrația vamală, aceasta nu solicită prezentarea, din oficiu, a unor eventuale probe în momentul înaintării recursului, ci acordă în acest scop, după caz, un termen rezonabil.

C. Examinarea recursului

10.10. Standard

Administrația vamală se pronunță cu privire la recurs și își notifică decizia solicitantului, în scris, în cel mai scurt timp posibil.

10.11. Standard

În cazul în care un recurs adresat administrației vamale este respins, aceasta din urmă notifică solicitantului, în scris, și motivele care au stat la baza deciziei sale

▼B

și îl informează cu privire la dreptul său de a înainta eventual un nou recurs în fața unei autorități administrative sau independente, precizându-i, după caz, termenul înainte de expirarea căruia trebuie înaintat un nou recurs.

10.12. Standard

În cazul în care se acceptă recursul, administrația vamală se conformează deciziei sale sau hotărârii autorităților independente sau judecătorești în cel mai scurt timp posibil, cu excepția cazului în care ea însăși înaintează un recurs împotriva hotărârii respective.

▼B*ANEXA II***NOTIFICARE**

În sensul articolului 8 alineatul (5) litera (a) din convenție, astfel cum a fost modificată prin protocolul de modificare, Comunitatea Europeană îl informează pe depozitarul convenției că este competentă pentru toate domeniile reglementate de partea dispozitivă a convenției și de anexa sa generală, cu excepția celor care nu țin de competența sa exclusivă, explicită sau implicită, astfel cum este prevăzută de Tratatul de instituire a Comunității Europene, astfel cum a fost modificat și de legislația comunitară secundară.

ANEXA III

NOTIFICARE

În sensul articolului 11 din Convenția de la Kyoto revizuită, Comunitatea Europeană îi notifică secretarului general al Consiliului de Cooperare Vamală, în calitate sa de depozitar al Convenției, că teritoriul vamal al Comunității trebuie să fie considerat un singur teritoriu care cuprinde:

- teritoriul Regatului Belgiei;
- teritoriul Regatului Danemarcei, cu excepția insulelor Feroe și a Groenlandei;
- teritoriul Republicii Federale Germania, cu excepția insulei Helgoland și a teritoriului Büsingen (tratatul de la 23 noiembrie 1964 dintre Republica Federală Germania și Confederația Elvețiană);
- teritoriul Regatului Spaniei, excepție: Ceuta și Melilla;
- teritoriul Republicii Elene;
- teritoriul Republicii Franceze, cu excepția teritoriilor de peste mări Saint-Pierre-et-Miquelon și Mayotte;
- teritoriul Irlandei;
- teritoriul Republicii Italiene, cu excepția comunelor Livigno și Campione d'Italia, precum și a apelor naționale ale lacului Lugano cuprinse între țărm și frontiera politică a zonei situate între Ponte Tresa și Porto Ceresio;
- teritoriul Marelui Ducat al Luxemburgului;
- teritoriul Regatului Țărilor de Jos în Europa;
- teritoriul Republicii Austria;
- teritoriul Republicii Portugheze;
- teritoriul Republicii Finlanda;
- teritoriul Regatului Suediei;
- teritoriul Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și insulele anglo-normande și insula Man.

Deși situat în afara teritoriului Republicii Franceze, teritoriul Principatului Monaco, astfel cum este definit în Convenția vamală semnată la Paris la 18 mai 1963 (*Jurnalul Oficial al Republicii Franceze* din 27 septembrie 1963, p. 8679), este, în virtutea acestei convenții, considerat ca făcând parte din teritoriul vamal al Comunității.

Teritoriul vamal al Comunității cuprinde apele teritoriale, apele maritime interioare și spațiul aerian al statelor membre și al teritoriilor menționate anterior, cu excepția apelor teritoriale, a apelor maritime interioare și a spațiului aerian al acestor teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității menționat anterior.